

En fritidsvejleder fortæller

Jeg har i min rolle som fritidsvejleder for stærkt socialt udsatte børn og unge i Esbjerg Kommune, været beriget af at opdage et helt unikt og åbenhjertigt sted, hvor man som udsat menneske med mange år på sjælen kan få lov til at træde ind helt uden forbehold og uden at nogle er forudindtagne. Et sted hvor udsatte og udstødte mennesker kan få lov til at starte på en frisk og hvor fortidens synder og år ikke får lov til at spænde ben eller dømme dig ude!

"Blikket fortæller alt", var det første jeg tænkte da jeg første gang dukkede op hos Karatefamilien med en af de unge deltagere i "Aktiv Fritid". Den unge mand jeg havde med var sat uden for sin skoleklasses fællesskab, da han havde forbrudt sig mod skolens regler, og i afmagt var kommet til at slå en lærer. Drengen var nu sendt hjem med otte timers hjemmeundervisning og kunne resten af tiden så sidde og "slå sig selv oveni hovedet" over at have gjort noget så forfærdeligt. Drengen var alvorligt klempt på andre fronter også. Da jeg mødte drengen den første gang var der ikke meget lys at spore i ham. Blikket var mørkt, armene var lagt over kors og han havde øjensynligt ikke lyst til lukke op og fortælle om sine ønsker om en fritidsaktivitet. Han får dog fortalt at han gerne ville noget med kampsport. Jeg tænkte straks at han skulle præsenteres for et sted, hvor det handler om meget mere end sport, men hvor den personlige udvikling også er i fokus. Et par dage efter henter jeg den unge mand for at præsentere ham for karatefamilien. Han virker stadig meget lukket. På fortovet foran klubben møder vi Karsten Dam, som med et fast håndtryk og et lige så fast blik hilser på drengen. Herefter er jeg så vidne til en samtale, som vidner om at de mennesker som er engageret i og omkring karatefamilien, virkelig mener det når de siger at de tror på det bedste i mennesket. I samtalen spørger Karsten den unge mand om han har set Batman. Den unge mand svarer bekræftende på spørgsmålet. Herefter lød der endnu et spørgsmål: "vil du så helst være Batman eller Jokeren"? Drengen svarer uden tøven "Batman". Lige så sikkert kommer reaktionen fra Karsten "Der kan du se - du vil gerne være den gode. Det vil vi alle, og det er fordi vi har det i os. Jeg glæder mig til at se dig i morgen". For første gang kunne jeg spore et lille smil hos drengen. Turen hjem i bil var fyldt med samtale og forventningens glæde.

Siden har jeg fulgt denne drengs og ligeså andre børn og unges helt fantastisk personlige udvikling i karatefamilien. Karsten og hans crew gør en helt unik forskel i mange menneskers liv - de giver deres liv mening! Paradoksalt nok, så er Karatefamilien en joker som man kunne ønske sig mange flere af i livets kortspil, hvor alle ikke på forhånd er givet den bedste hånd.

Tillykke med bogen - det er SÅ sejt begået!